

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2023. február 9.*

„Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – 2014/17/UE irányelv – A lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodások – A 25. cikk (1) bekezdése – Előtörlesztés – A fogyasztónak a hitel teljes, a szerződés teljes fennmaradó időtartamára esedékes kamatot és költségeket magában foglaló költségének csökkentésére vonatkozó jogosultsága – A 4. cikk 13. pontja – »A hitel fogyasztó által viselt teljes költségének« fogalma – A szerződés időtartamától független költségek”

A C-555/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2021. szeptember 9-én érkezett, 2021. augusztus 19-i határozatával terjesztett elő

az **UniCredit Bank Austria AG**

és

a **Verein für Konsumenteninformation**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jürimäe tanácselnök, M. Safjan (előadó), N. Piçarra, N. Jääskinen és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: S. Beer tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. július 7-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az UniCredit Bank Austria AG képviseletében M. Kellner és F. Liebel Rechtsanwälte,
- a Verein für Konsumenteninformation képviseletében A.-M. Kosesnik-Wehrle és S. Langer Rechtsanwälte,

* Az eljárás nyelve: német.

- a német kormány képviselőjében J. Möller és M. Hellmann, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Rocchitta avvocato dello Stato,
- az Európai Bizottság képviselőjében G. Goddin, B.-R. Killmann és H. Tserepa-Lacombe, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. szeptember 29-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a lakáscélú ingatlanokra vonatkozó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. február 4-i 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 60., 34. o.) 25. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az UniCredit Bank Austria AG (a továbbiakban: UCBA) és a Verein für Konsumenteninformation (a továbbiakban: VKI) között az UCBA által az ingatlanhitel-szerződésekben szereplő azon szabvány szerződési feltétel alkalmazása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely azt írja elő, hogy a hitel fogyasztó általi előtörlesztése esetén nem térítik meg számára a hitel futamidejétől független kezelési költségeket.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2008/48/EK irányelv

- 3 A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 133., 66. o.; helyesbítés: HL 2010. L 199., 40. o.) „Fogalommeghatározások” címet viselő 3. cikkének szövege a következő:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

[...]

- g) »a hitel fogyasztó által viselt teljes költsége«: minden költség, ideértve a kamatot, jutalékot, az adókat és bármely olyan egyéb díjat [helyesen: költséget], amelyet a fogyasztónak a hitelmegállapodás vonatkozásában meg kell fizetnie és [amely] a hitelező előtt [ismert], kivéve a közjegyzői költségeket; továbbá a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó járulékos szolgáltatások

költségei is, különösen a biztosítási díjak, amennyiben ezenfelül egy szolgáltatási szerződés megkötése a hitel megszerzéséhez, vagy a meghirdetett feltételek melletti megszerzéséhez kötelező;

[...].”

- 4 A 2008/48 irányelv „Határidő előtti visszafizetés” címet viselő 16. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A fogyasztónak joga van a hitelmegállapodás szerinti kötelezettségeit egészben vagy részben bármikor teljesíteni. Ilyen esetekben jogosult a hitel teljes költségének csökkentésére, ami a szerződés fennmaradó időtartamára esedékes kamatot és költségeket foglalja magában.”

A 2014/17/EK irányelv

- 5 A 2014/17 irányelv (15), (19), (20), (22) és (50) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(15) Ezen irányelv célja annak biztosítása, hogy az ingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokat kötő fogyasztók magas szintű védelmet élvezzenek. [...]

[...]

(19) A jogbiztonság érdekében a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodások területére vonatkozó uniós jogi keretnek – különösen a fogyasztóvédelem és a prudenciális felügyelet terén – összhangban kell lennie más [európai] uniós jogi aktusokkal, és ki kell egészítenie azokat. [...]

(20) A hitelek területén a fogyasztók számára következetes keret biztosítása, valamint a hitelezők és hitelközvetítők adminisztratív terheinek csökkentése érdekében ezen irányelv fő keretének, amennyire lehetséges, követnie kell a [2008/48] irányelv szerkezetét [...]

[...]

(22) Ugyanakkor fontos figyelembe venni a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodások sajátosságait, amelyek eltérő megközelítést tesznek indokolttá. [...]

[...]

(50) A hitel fogyasztó által viselt teljes költségébe minden olyan költséget bele kell számítani, amelyet a fogyasztónak a hitelmegállapodással összefüggésben meg kell fizetnie, és amely a hitelező számára ismert. Bele kell tehát számítani a kamatot, a jutalékokat, az adókat, a hitelközvetítői díjat és az ingatlan jelzálogcélú értékbecslésének költségét, továbbá a közjegyzői díjakat kivéve bármely egyéb, a hitel igénybevételéhez szükséges díjat, például az életbiztosítás díját, illetve a hitelnek a meghirdetett feltételek melletti igénybevételéhez szükséges díjat, például a tűzkárbiztosítás díját. [...] A hitel fogyasztó által viselt teljes költségébe nem számítandók bele azok a költségek, amelyeket a fogyasztó az ingatlan vagy a földterület megvételével kapcsolatban fizet, például a vétellel összefüggő adók és közjegyzői díjak, illetve az ingatlan-nyilvántartási költségek. [...]

6 Ezen irányelvnek a „Tárgy” című 1. cikke így rendelkezik:

„Ezen irányelv közös keretet hoz létre egyrészt – a lakóingatlanhoz kapcsolódó hatékony hitelezési feltételek tagállamokon belüli kidolgozásának alapjaként – a lakóingatlanhoz kapcsolódó, jelzáloggal vagy más módon biztosított fogyasztói hitelmegállapodásokra vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések egyes aspektusaira vonatkozóan, ezen belül előírva, hogy hitelképességi vizsgálatot kell végezni a hitel nyújtását megelőzően, másrészt bizonyos – többek között a hitelközvetítők, a kijelölt képviselők és a hitelintézetnek nem minősülő hitelezők tevékenységének megkezdését és felügyeletét érintő – prudenciális és felügyeleti követelményekre vonatkozóan.”

7 Az említett irányelv „Fogalommeghatározások” című 4. cikke előírja:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

[...]

13. »a hitel fogyasztó által viselt teljes költsége«: a hitel fogyasztó által viselt teljes költsége a [2008/48] irányelv 3. cikkének g) pontjában meghatározottak szerint, ideértve az ingatlan értékbecslésének költségét, amennyiben az értékbecslés a hitel felvételéhez szükséges, de ide nem értve az ingatlan tulajdonjogának átruházásáért fizetendő ingatlan-nyilvántartási díjakat. A hitel fogyasztó által viselt teljes költsége nem foglalja magában a fogyasztó által a hitelmegállapodásba foglalt bármely kötelezettségének elmulasztása miatt fizetendő költségeket;

[...]”

8 Ugyanezen irányelv „A szerződéskötést megelőző tájékoztatás” címet viselő 14. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelező és adott esetben a hitelközvetítő vagy a kijelölt képviselő ellássa a fogyasztót azokkal a személyre szabott információkkal, amelyek alapján a fogyasztó össze tudja hasonlítani a piacon elérhető hitellehetőségeket, fel tudja mérni azok következményeit, és tájékoztatáson alapuló döntést tudjon hozni arról, hogy kössön-e hitelmegállapodást:

a) indokolatlan késedelem nélkül azt követően, hogy a fogyasztó a 20. cikknek megfelelően megadta igényeiről, pénzügyi helyzetéről és preferenciáiról a szükséges információkat; és

b) kellő idővel azelőtt, hogy a fogyasztót bármilyen hitelmegállapodás vagy ajánlat kötné.

(2) Az (1) bekezdésben említett, személyre szabott információkat nyomtatott formában vagy más tartós adathordozón, a II. mellékletben foglalt [egységes európai adatlap (EEA)] felhasználásával kell rendelkezésre bocsátani.”

9 A 2014/17 irányelv „Előtörlesztés” címet viselő 25. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó jogosult legyen a hitelmegállapodás szerinti kötelezettségeinek a megállapodás lejáratá előtti, teljes egészében vagy részlegesen történő teljesítésére. Ilyen esetekben a fogyasztó jogosult a hitel fogyasztó által viselt teljes költségének csökkentésére, ami a szerződés fennmaradó időtartamára esedékes kamat és költségek csökkentését jelenti.”

10 Ezen irányelvnek „Az irányelv kötelező jellege” című 41. cikke a következőket írja elő:

„A tagállamok gondoskodnak arról, hogy:

[...]

b) az általuk ezen irányelv átültetése keretében elfogadott intézkedéseket ne lehessen megkerülni olyan módon, hogy a megállapodások megszövegezése, különösen az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelmegállapodások olyan hitelmegállapodásokba történő beépítése, amelyek jellege vagy célja lehetővé tenné ezen intézkedések alkalmazásának megkerülését, azt eredményezze, hogy a fogyasztók elveszítik az irányelvben biztosított védelmet.”

Az osztrák jog

11 A 2015. november 26-i Bundesgesetz über Hypothekar- und Immobilienkreditverträge und sonstige Kreditierungen zu Gunsten von Verbrauchern (a jelzálog- és ingatlanhitelekéről és egyéb fogyasztói hitelekéről szóló szövetségi törvény; BGBl. I., 135/2015) 2020. december 31-ig hatályos változata (BGBl. I., 93/2017.) „Előtörlesztés” című (1) bekezdése a következőket írta elő:

„A hitelfelvevőt megilleti a – bármikor gyakorolható – jog, hogy a hitelösszeget a megállapodásban meghatározott idő lejárta előtt részben vagy teljes egészében visszafizesse. A teljes hitelösszegnek a kamatokkal együtt történő előtörlesztése a hitelmegállapodás felmondásának minősül. A hitelfelvevő által fizetendő kamatok a hitel előtörlesztése esetén az ezáltal csökkent kintlévőségeknek megfelelően, és adott esetben a megállapodás ezáltal csökkent időtartamának megfelelően csökkennek; a futamidőtől függő költségek arányosan csökkennek.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

12 A VKI, egy fogyasztói érdekvédelmi egyesület keresetet indított az osztrák polgári bíróságok előtt, amelyben azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az UCBA-t, amely egy hitelintézet, hogy a 2014/17 irányelv hatálya alá tartozó, jelzáloggal biztosított hitelekkel kapcsolatos szerződések megkötése során szüntesse meg egy szabvány szerződési feltétel alkalmazását. E kikötés előírja, hogy a hitel fogyasztó általi előtörlesztése esetén a kamatot, valamint a hitel futamidejétől függő költségeket arányosan csökkenteni kell, míg „a futamidőtől független kezelési költségek nem, illetve arányosan sem kerülnek visszatérítésre”.

13 A VKI úgy véli, hogy az ilyen feltétel összeegyeztethetetlen a 2014/17 irányelv 25. cikkének (1) bekezdésével, amely rögzíti a fogyasztó ahhoz való jogát, hogy a hitel előtörlesztése esetén csökkenjen a hitel teljes költsége. E tekintetben a 2019. szeptember 11-i Lexitor ítéletre (C-383/18, EU:C:2019:702) hivatkozik, amelyben a Bíróság kimondta, hogy a 2008/48 irányelv 16. cikkének (1) bekezdését, amely ilyen jogot ír elő a fogyasztói hitelmegállapodásokra vonatkozóan, úgy kell értelmezni, hogy ez a jog kiterjed a fogyasztóra terhelt valamennyi költségre.

14 Az elsőfokú bíróság azzal az indokkal utasította el a VKI keresetét, hogy a 2014/17 irányelv a 2008/48 irányelvtől eltérő rendszert hoz létre. E két irányelv eltéréseit mutat többek között „a hitel fogyasztó által viselt teljes költségének” fogalmát illetően, amelyet előtörlesztés esetén csökkenteni kell.

- 15 A fellebbviteli bíróság megváltoztatta ezt az ítéletet, és megállapította, hogy a 2008/48 irányelv 16. cikkének (1) bekezdését és a 2014/17 irányelv 25. cikkének (1) bekezdését közel azonos megfogalmazásuk miatt ugyanúgy kell értelmezni. A 2019. szeptember 11-i Lexitor ítéletre (C-383/18, EU:C:2019:702) tekintettel a 2014/17 irányelvből nem lehet arra következtetni, hogy a hitelmegállapodás időtartamától független költségeket nem kell arányosan visszatéríteni.
- 16 A kérdést előterjesztő bíróság, az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria), amelyhez az UCBA felülvizsgálati (Revision) kérelmet nyújtott be, úgy véli, hogy a fellebbviteli bíróság megközelítése nem nyilvánvalóan helyes.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság szerint kétségtelenül úgy lehet tekinteni, hogy a két rendelkezés szinte azonos szövegére, valamint a két irányelvnek a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítására irányuló közös céljára tekintettel a 2014/17 irányelv 25. cikkének (1) bekezdését ugyanúgy kell értelmezni, mint a 2008/48 irányelv 16. cikkének (1) bekezdését.
- 18 Mindazonáltal a 2008/48 irányelv hatálya alá tartozó fogyasztói hitelmegállapodások jelentős eltéréseket mutatnak a 2014/17 irányelvben szabályozott, jelzáloggal biztosított vagy ingatlannal kapcsolatos hitelszerződésektől, mivel ez utóbbiak általában számos, a hitelmegállapodás időtartamától független költséget tartalmaznak, amelyek összegére a hitelintézet nincs igazán befolyással. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság többek között az ingatlan értékbecslésével, az aláírásoknak a jelzálogjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése, az engedélyezés esetére szóló rangszerzési vagy elzálogosítási és bejegyzési kérelemnek a jelzálogjog ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésének nyilvántartásba vételére irányuló kérelem céljából történő hitelesítésével kapcsolatban felmerülő költségekre hivatkozik.
- 19 Ezenkívül, ami a 2014/17 irányelv keretében a szerződés időtartamától független költségeket illeti, a hitelezőnek alig volt szerződéses mozgástere arra, hogy az ilyen költségeket az ezen időtartamtól függő költségekké minősítse át. E tekintetben az osztrák bíróságok – szükség esetén a szerződés átminősítésével – ellenőrzik, hogy bizonyos, a fogyasztóra hárított költségek megfelelnek-e a pénzüsszegek ideiglenes felhasználására vonatkozó díjnak, vagy valamely, a hitelező által a szerződés időtartamától függetlenül nyújtott szolgáltatás ellenértékének kifizetésére irányulnak-e.
- 20 E körülmények között az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [2014/17] irányelv 25. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy a hitelfelvevő ahhoz való jogának gyakorlása esetén, hogy a hitelösszeget a szerződésben meghatározott idő lejártá előtt teljes egészében vagy részben visszafizesse, a hitelfelvevő által fizetendő kamatok és a futamidőtől függő költségek arányosan csökkennek, míg a futamidőtől független költségek vonatkozásában nincs ennek megfelelő szabályozás?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 21 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2014/17 irányelv 25. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely azt írja elő, hogy a fogyasztónak a hitel előtörlesztése esetén a hitel teljes költségének csökkentéséhez való joga csak a hitel futamidejétől függő kamatokat és költségeket foglalja magában.
- 22 E rendelkezésnek megfelelően a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogyasztó jogosult legyen a hitelmegállapodás szerinti kötelezettségeinek a megállapodás lejáratá előtti, teljes egészében vagy részlegesen történő teljesítésére. Ilyen esetekben a fogyasztó jogosult a hitel teljes költségének csökkentésére, ami a szerződés fennmaradó időtartamára esedékes kamat és költségek csökkentését jelenti.
- 23 Először is azon költségeket illetően, amelyek „a hitel fogyasztó által viselt teljes költségének” körébe tartozhatnak, az uniós jogalkotó e fogalom tág meghatározását fogadta el.
- 24 A 2014/17 irányelv 4. cikkének a 2008/48 irányelv 3. cikkének g) pontjával összefüggésben értelmezett 13. pontjából ugyanis az következik, hogy a „hitel fogyasztó által viselt teljes költségének” az előbbi rendelkezés értelmében vett fogalma magában foglalja mindazokat a költségeket, amelyeket a fogyasztónak a hitelmegállapodás alapján fizetnie kell, és amelyekről a hitelezőnek tudomása van. Ezek köréből, amint azt a 2014/17 irányelv (50) preambulumbekkezdése is megerősíti, kifejezetten csak a közjegyzői díjakat, az ingatlan tulajdonjogának átruházásához kapcsolódó olyan bejegyzési költségeket, mint például az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzés költségei és az ahhoz kapcsolódó díjak, valamint a fogyasztót a hitelszerződésben előírt kötelezettségek be nem tartása esetén terhelő költségeket zárták ki.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság feladata tehát annak vizsgálata, hogy az általa említett és a jelen ítélet 18. pontjában felidézett költségtípusok azon költségek körébe tartoznak-e, amelyeket a fogyasztónak az alapügyben szereplő hitelmegállapodás címén viselnie kell, és amelyeket a hitelező különösen a 2014/17 irányelv 4. cikkének 13. pontjában és a 2008/48 irányelv 3. cikkének g) pontjában kifejezetten említett esetekben ismer el, továbbá hogy azok adott esetben az előző pontban összefoglalt kivételek – különösen a közjegyzői költségek – körébe tartoznak-e.
- 26 Másodsor, ami a 2014/17 irányelv 25. cikkének (1) bekezdésében szereplő, „a hitel fogyasztó által viselt teljes költségének csökkentése” fogalmának terjedelmét illeti, a Bíróság a 2019. szeptember 11-i Lexitor ítélet (C-383/18, EU:C:2019:702) 24. és 25. pontjában a 2008/48 irányelv 16. cikkének (1) bekezdését illetően már megállapította, hogy sem a különböző nyelvi változatokban szereplő, „a szerződés fennmaradó időtartamára” való hivatkozás, sem az e rendelkezés különböző nyelvi változatainak összehasonlító elemzése nem teszi lehetővé az e rendelkezésben előírt csökkentés pontos terjedelmének meghatározását. A Bíróság ezen ítélet 26. pontjában ebből azt a következtetést vont le, hogy állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően e rendelkezést a szöveggörnyezete, valamint azon szabályozás célkitűzései alapján kell értelmezni, amelynek az részét képezi.

- 27 A 2014/17 irányelv 25. cikke (1) bekezdésének szövege szinte azonos a 2008/48 irányelv 16. cikke (1) bekezdésének szövegével, ezért meg kell állapítani, hogy annak megfogalmazása önmagában nem teszi lehetővé az e rendelkezésben előírt csökkentés pontos terjedelmének meghatározását. E fogalmat tehát a szövegkörnyezete és azon szabályozás célkitűzéseire tekintettel kell értelmezni, amelynek az részét képezi.
- 28 E tekintetben a 2014/17 irányelv (19) és (20) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy jogbiztonsági okokból biztosítani kell ezen irányelvnek a fogyasztóvédelem területén elfogadott más jogi aktusokkal való összhangját és az azokhoz képest fennálló kiegészítő jellegét. Mindazonáltal ezen irányelv (22) preambulumbekzdéséből az is kitűnik, hogy figyelembe kell venni a lakáscélú ingatlanokra vonatkozó hitelmegállapodások sajátosságait, amelyek eltérő megközelítést indokolnak.
- 29 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a 2014/17 irányelvnek a (15) preambulumbekzdésével együttesen értelmezett 1. cikkéből kitűnik, hogy ez az irányelv közös keretet hoz létre a lakóingatlanhoz kapcsolódó, jelzáloggal vagy más módon biztosított fogyasztói hitelmegállapodásokra vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések egyes aspektusaira vonatkozóan, annak érdekében, hogy az e hitelmegállapodásokat kötő fogyasztók magas szintű védelmet élvezzenek (lásd ebben az értelemben: 2020. október 15-i Association française des utilisateurs de banques ítélet, C-778/18, EU:C:2020:831, 34. pont).
- 30 Márpedig meg kell állapítani, amint azt a főtanácsnok indítványának 69. pontjában lényegében hangsúlyozta, hogy a 2014/17 irányelv 25. cikkének (1) bekezdésében foglalt csökkentéshez való jog célja nem az, hogy a fogyasztót olyan helyzetbe hozza, mintha a hitelszerződést rövidebb futamidőre, alacsonyabb összegben, vagy általánosabban, eltérő feltételek mellett kötötték volna. Ezzel szemben e jog arra irányul, hogy e szerződést az előtörlesztés körülményeihez igazítása.
- 31 Ilyen körülmények között e jog nem foglalhatja magában azokat a költségeket, amelyeket a fogyasztó az előtörlesztés időpontjában a szerződés időtartamától függetlenül a hitelező vagy harmadik személyek javára teljes egészében teljesített szolgáltatások címén visel.
- 32 Igaz, hogy a 2008/48 irányelv összefüggésében a Bíróság kimondta, hogy a fogyasztót a hitel teljes költségének csökkentésével kapcsolatban megillető jog tényleges érvényesülése csökkenne, ha e csökkentés kizárólag a hitelező által a hitelmegállapodás időtartamától függőként feltüntetett költségek figyelembevételére korlátozódhatna, mivel a költségeket és azok bontását a bank egyoldalúan határozza meg, és a költségek felszámítása magában foglalhat bizonyos haszonkulcsot. Ezenkívül a hitel teljes költségének csökkentésére vonatkozó lehetőségnek a hitelmegállapodás időtartamával kifejezetten összefüggő költségekre való korlátozása azzal a kockázattal járna, hogy a fogyasztót a hitelmegállapodás megkötésekor magasabb összegű egyszeri kifizetésekkel terhelnék, ugyanis a hitelezőt ez a korlátozás arra készíthetné, hogy megpróbálja a hitelmegállapodás időtartamától függő költségeket minimálisra csökkenteni (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 11-i Lexitor ítélet, C-383/18, EU:C:2019:702, 31. és 32. pont).
- 33 E tekintetben a Bíróság hangsúlyozta, hogy a hitelintézetek számára a számlázásuk és belső szervezetük tekintetében rendelkezésre álló mozgástér a gyakorlatban nagyon megnehezíti a fogyasztó vagy a bíróság számára a hitelmegállapodás időtartamához ténylegesen kapcsolódó költségek meghatározását (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 11-i Lexitor ítélet, C-383/18, EU:C:2019:702, 33. pont).

- 34 E tekintetben azonban emlékeztetni kell arra, hogy a 2014/17 irányelv 14. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően a hitelező, vagy adott esetben a hitelközvetítő vagy annak kijelölt képviselője köteles a fogyasztóval a szerződéskötést megelőző tájékoztatást az ezen irányelv II. mellékletében szereplő EEA útján nyújtani. Ez az adatlap a fogyasztó által fizetendő költségek arra tekintettel történő bontását írja elő, hogy azok rendszeresek-e, vagy sem.
- 35 Márpedig a fogyasztót terhelő költségek ilyen rendes, szokásos módon történő bontása jelentősen csökkenti a hitelintézetek számára a számlázásuk és belső szervezetük tekintetében rendelkezésre álló mozgásteret, és lehetővé teszi mind a fogyasztó, mind pedig a nemzeti bíróság számára annak vizsgálatát, hogy valamely típusú költség objektív módon kapcsolódik-e a szerződés időtartamához.
- 36 Következésképpen a hitelező visszaélésszerű magatartásának a jelen ítélet 32. és 33. pontjában hivatkozott kockázata nem igazolhatja azt, hogy a szerződés időtartamától független költségeket belefoglalják a 2014/17 irányelv 25. cikkének (1) bekezdésében előírt, a hitel teljes költségének csökkentésére vonatkozó jogba.
- 37 E tekintetben mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a 2014/17 irányelv alapján a fogyasztókat megillető védelem garantálása érdekében ezen irányelv 41. cikkének b) pontja előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy az ezen irányelv átültetése céljából általuk elfogadott intézkedéseket ne lehessen oly módon megkerülni, hogy az azt eredményezze, hogy a fogyasztó a szerződés szövege folytán elveszíti az említett irányelvben biztosított védelmet.
- 38 E védelem garantálása érdekében a nemzeti bíróságok feladata annak biztosítása, hogy azok a költségek, amelyeket a hitelmegállapodás időtartamától függetlenül a fogyasztóra terhelnek, objektív módon ne minősüljenek a hitelező részére a hitelszerződés tárgyát képező pénzüsszegek ideiglenes felhasználásáért, vagy olyan szolgáltatásokért járó díjazásnak, amely szolgáltatások az előtörlesztés időpontjában még a fogyasztó számára nyújtandók. A hitelező e tekintetben köteles bizonyítani, hogy az érintett költségek rendszeresek-e, vagy sem.
- 39 A fenti indokok összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2014/17 irányelv 25. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely azt írja elő, hogy a fogyasztót a hitel előtörlesztése esetén megillető, a hitel teljes költségének csökkentéséhez való jog csak a hitel futamidejétől függő kamatokat és költségeket foglalja magában.

A költségekről

- 40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. február 4-i 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 25. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely azt írja elő, hogy a fogyasztót a hitel előtörlesztése esetén megillető, a hitel teljes költségének csökkentéséhez való jog csak a hitel futamidejétől függő kamatokat és költségeket foglalja magában.

Aláírások